IN THE UNITED STATES PATENT AND TRADEMARK OFFICE

In re PATENT APPLICATION of EEROLA et al. Inventor(s):

Appln. No.:

689,680 09

Series

↑ Serial No.

Code

Filed: October 13, 2000

Title: CORRELATOR

Group Art Unit:

2631

Examiner:

Unknown

Atty. Dkt.

Date:

274422 M#

2990978US Client Ref

March 2, 2001

SUBMISSION OF PRIORITY **DOCUMENT IN ACCORDANCE** WITH THE REQUIREMENTS OF RULE 55

Hon. Asst Commissioner of Patents Washington, D.C. 20231

Sir:

Please accept the enclosed certified copy(ies) of the respective foreign application(s) listed below for which benefit under 35 U.S.C. 119/365 has been previously claimed in the subject application and if not is hereby claimed.

Application No.

Country of Origin

Filed

FI-19992209 FI-20000519 Finland Finland October 13, 1999 March 7, 2000

Respectfully submitted,

Pillsbury Winthrop LLP

Intellectual Property Group

1100 New York Avenue, NW

Ninth Floor

Washington, DC 20005-3918

Tel: (202) 861-3000 Atty/Sec: CHM/EED

Christine H. McCarthy By Atty:

Reg. No.

41844

Sig:

Fax:

(202) 822-0944

Tel:

(202) 861-3075

PATENTTI- JA REKISTERIHABLITUS NATIONAL BOARD OF PATENTS AND REGISTRATION

Helsinki 5.10.2000

ETUOIKEUSTODISTUS PRIORITY DOCUMENT

Hakija Applicant VLSI Solution Oy

Tampere

Patenttihakemus nro Patent application no 19992209

Tekemispäivä Filing date

13.10.1999

Kansainvälinen luokka

H04B

International class

Keksinnön nimitys Title of invention

"Korrelaattori"

Täten todistetaan, että oheiset asiakirjat ovat tarkkoja jäljennöksiä patentti- ja rekisterihallitukselle alkuaan annetuista selityksestä ja piirustuksista.

This is to certify that the annexed documents are true copies of the description and drawings originally filed with the Finnish Patent Office.

Tutkimussihteerl

CERTIFIED COPY OF PRIORITY DOCUMENT

Maksu Fee

Osoite:

300,- mk 300,- FIM

Puhelin:

09 6939 500

09 6939 5328 Telefax:

Arkadiankatu 6 A P.O.Box 1160

Telephone: + 358 9 6939 500

Telefax: + 358 9 6939 5328

1 L

Oct 12 12:45 1999 corr.txt Page 1

15

Korrelaattori

Yleistā

•;••;

Suorasekvenssihajaspektrijärjestelmissä (direct sequence spread spectrum, DS-SS)[1] käytetään signaalin spektrin hajottamiseen koodia, jonka sekä lähettäjä että vastaanottaja tuntevat. Vastaanottajan pitaa , pystyä synkronoitumaan tähän koodiin, jotta signaalin vastaanotto onnistuisi. Tämän synkronoinnin nopea suorittaminen on monessa sovelluksessa avainasemassa. Hajoituskoodin bittejä sanotaan yleensä chipeiksi, millä ne erotetaan varsinaisista databiteistä. Hajaspektrijärjestelmien etuna on mm. niiden vastustuskyky hairinnalle, minka vuoksi niita on käytetty yleisesti sotilassovelluksissa. Suorasekvenssiä käyttävissä järjestelmissä pystytään lisäksi mittaamaan tarkasti signaalin kulkuaika lähettimen ja vastaanottimen välillä, mikä mahdollistaa etäisyyden mittausta tarvitsevat sovellukset, kuten paikannusjärjestelmät. Etäisyyden mittaus perustuu hajoituskoodin synkronointiin, mikä voidaan tehdä hyvin tarkasti, yleensä tarkemin kuin 1/10 chipin ajasta. Kun lisäksi koodin taajuus on suuri, saaavutetaan hyvä mittatarkkuus. Kun tiedetään koska koodi on lähetetty, voidaan laskea signaalin matkaan kulunut aika, ja siitä saadaan valonnopeudella jakamalla lähettimen ja vastaanottimen välinen etäisyys.

Perinteinen suorasekvenssiin perustuva hajaspektrijärjestelmä on kuvan 1 mukainen. Siinä lähettimessä on normaalin datamoduloinnin lisäksi hajoituskoodimodulaattori, joka levittää lähetetyn spektrin. Vastaanotin sisältää samalla koodilla toimivan de-spread modulaattorin, joka korreloi vastaanotetun signaalin vastaanottimessa genereoidun koodin kanssa. Mikali koodit ovat samat ja samassa vaiheessa, saadaan lähetetty datamodulaatio palautettua samaksi kuin mită se oli ennen hajoitusta. Samalla saadaan mahdolliset hāiriosignaalit vastaavasti hajoitettua. de-spread:in jālkeinen subdatin päästää datamoduloinnin läpi, mutta poistaa suurimman osan hairiosignaalin tehosta, mika parantaa vastaanotettun signaalin sionaalikohinasuhdetta. Jotta järjestelmä toimisi, pitää vastaanottimen generoiman koodireplikan olla ja pysyä samassa vaiheessa lähetetyn koodin kanssa. Tämän vuoksi tarvitaan tavallisen kantoaalto- ja datasynkronointien lisäksi oma synkronointialgoritmi haÿoituskoodia varten.

GPS[2] on Yhdysvaltojen puolustusministeriön alainen sätelliittipaikannusjärjestelmä, jossa vastaanotetaan suorasekvenssihajaspektrilähetettä yhtä aikaa (yleensä) vähintään neljästä satelliitista. Vastaanottaja saa kultakin satelliitilta tiedon sen paikasta, ja pystyy määrittämään signaalin kulkuajan kustakin satelliitista vastaanottimen antenniin. Näiden tietojen syulla on mahdollista askea vastaanottimen antennin paikka hyvin tarkasti. GPS:n käyttämä hajaspektrilähetys mahdollistaa signaalien etenemisajan tarkan määrityksen lähetettyyn signaaliin synkronoitumalla.

Hajoituskoodin seurantaan käytetään yleensä korrelaattoria, joka Roostuu vähintään kahdesta haarasta, joissa korreloidaan aikaistettua

Oct 12 12:45 1999 corr.txt Page 2

ja viivāstettyā paikallisesti generoitua koodireplikaa, ja korreloinnin tulokset vähennetään toisistaan. Tämä on esitetty kuvassa 2. Näin saadaan aikaiseksi paikallisen koodireplikan ja sisääntulevan koodin vaihe-erosta riippuva diskriminointifunktio (kuva 3), jonka perusteella koodireplikan vaihetta voidaan säätää oikeaan suuntaan. Toinen tapa tehdä samankaltainen diskriminointifunktio on käyttää ns. tau-dither korrelaattoria (kuva 4), jossa samaa korrelaattoria käytetään vuoron perään aikaistetun ja viivästetyn koodireplikan kanssa. Ulostulossa oleva alipäästösuodatin keskiarvottaa näiden vuorottaisten korrelaatioiden eron, ja tulokseksi saadaan samanlainen diskriminaatiofunktio. Koska kumpaakin korrelaatiota lasketaan vain puolet ajasta, hävitään tau-dither korrelaattorissa signaalin signaalikohinasuhteessa, mutta koska tarvittava rauta on yksinkertaisempaa, on tämäkin rakenne ollut suosittu varsinkin analogisena toteutuksena. Nykuisissä digitaalisissa korrelaattoreissa tätä korrelaatiotapaa ei enää juuri käytetä. Kolmas tunnettu tapa toteuttaa koodin seurannassa tarvittava diskriminaatiofunktio on esitetty kuvassa 5. Tässä koodireplikan aikaistettu ja viivästetty versio vähennetään ensin toisistaan ja saatu tulos korreloidaan sitten sisääntulevan signaalin kanssa. Tämä on likkimäärin ekvivalentti ensimmäisen tavan kanssa, mutta vaatii vähemmän rautaa. Tämäkään korrelaatiotapa ei enää ole kovin tavallinen digitaalisissa toteutuksissa.

Vaiheistetun replikakoodin tuottamiseksi käytetään yleensä kolmivaiheista siirtorekisteriä, johon koodigeneraattorilla tuotettu koodi kellotetaan sisään, ja josta aikaistettu, oikea-aikainen, ja viivästetty koodireplika saadaan eri väleistä otettuna. Tämä on esitetty kuvassa 6. Käytetty koodin vaihe-ero määräytyy siirtorekistrin kellotaajuudesta. Kahden rekisteri-elementin välinen koodin vaihe-ero on 1/F, missä F on rekisterin kellotaajuus. Tämä vaihe-ero vaihtelee yleensä yhden chipin pituudesta 1/10 chipin pituuteen. Yleisesti käytetyin vaihe-ero on +-1/2 chippiä, joka tuottaa diskriminoinnin kannalta parhaan funktion. Pienempiä vaihe-eroja käytetään haluttaessa tarkempi koodivaiheen suranta, mikä on hyädyllistä etäisyyden mittaussovelluksissa. Pieni koodin vaihe-ero tuottaa heikomman signaalikohinasuhteen koodin seurannassa käytetylle diskriminaatiosignaalille, mutta lopputuloksena saatu koodinseurannan vîrhe on yleensa kuitenkin pienempi käytettäessa pienempää vaihe-eroa. Yleensä rekisteriasteiden vaihe-ero tuotetaan siten, että kocdigeneraattorin kello generoidaan jakamalla jollain kokonaisluvulla (2-10) kellogeneraattorista, jota ohjataan koodinseurantaalgoritmin mukaisesti, ja joka taas toimii koodin vaiheistuksessa käytetyn siirtorekisterin kellona. Jos jakosuhde on suurempi kuin kaksi puhutaan ns. kapeasta korrelaattorista, joka on hyödyllinen pyrittäessä välttämään monitie-etenemisestä johtuvaa koodiseurannan vaihe-virhettä. Mahdollistamalla erilaisten jakosuhteiden käyttö şaadaan diskriminaattorifunktiota muutettua ohjelmallisesti muuttamalla sekä kellogeneraattorin taajuutta että jakosuhdetta siten, etta koodigeneraattorin kellotaajuus pysyy muuttumattomana. Säädettäessä kellotaajuutta on otettava huomioon, että stirtorekisterin pituus ajallisesti muuttuu, mika muuttaa generoidun replikakoodin ajoitusta.

Ķeksintö

Oct 12 12:45 1999 corr.txt Page 3

Keksinnön mukainen korrelaattori voidaan toteuttaa jollain aikaisemmin kuvatuista tavoista, mutta diskriminoinnissa tarvittavan vaihe-eron muodostaminen tapahtuu kuvien 7, 8 ja 9 osoittamalla tavalla. Kuvan 7 mukainen kytkentä on 1-bittinen toteutus kuvan 8 mukaisesta kytkennästä ja on näin ollen erikoistapaus siitä. Se on käyttökelpoinen ainoastaa kun valitaan aikaistettuun ja viivästettyyn koodihaaraan yksi siirtorekisterin ulostulo. Kuva 8 on yksinkertaistettu versio kuvan 9 esittämästä vaihe-eron muodostavasta kytkennästä, joka on yleisin tapaus keksinnön mukaisesta vaiheistusmenetelmästä. Kuvan 9 mukaisessa kytkennässä on (2*N+1)-asteinen siirtorekisteri, jonka kukin ulostulo voidaan kertoa painokertoimella, ja summata yhteen. Tälläisiä summaushaaroja on kolme kappaletta, vastaten perinteisen toteutuksen aikaistettua, oikea-aikaista ja viivästettyä koodivaihetta.

Keksinnön mukaisella korrelaattorilla voidaan saavuttaa perinteisen korrelaattorin toiminta valitsemalla vain yksi nollasta poikkeava painokerroin kuhunkin haaraan. Jos siirtorekisterin kellotaajuus on suurempi kuin N kertaa koodigeneraattorin kellotaajuus, on saavutettava vaihe-ero aikaistetun ja viivästetyn koodireplikan vālillā pienempi kuin 2 chippiā (+-1), ja valitsemalla keskikohdan molemmin puolin samalla etäisyydellä oleva siirtorekistrin ulostulo saavutetaan normaalin kapean korralaattorin diskriminaatiofunktio. Valitsemalla kumpaankin haaraan lineaarikombinaatio siirtorekisterin useammasta ulostulosta voidaan toteuttaa monimutkaisempiakin diskriminaattorifunktioita. Korrelaattorin leveyttä voidaan myös helposti muuttaa ohjelmallisesti ilman, että siirtorekisterin aikaviive muuttuu, sillä siirtorekisterin kellotaajuutta ei tarvitse muuttaa. Valitaan vain eri pari sen ulostuloista. Kuvassa 10 on esitetty erilaisia diskriminaatiofunktioita, jotka saadaan valitsemalla kumpaankin ulostuloon yksi siirtorekisterin ulostulo. Kuvan 10 tapauksessa käytetty siirtorekisterin pituus on 9, ja käytetty siirtorekisterin kellotaajuus 8*chippitaajuus. Valitsemalla siartorekisterin kellotaajuudeksi koodigeneraattorin kellotaajuuden pieni monikerta, voidaan toteuttaa yli +-1 chipin levyisiä korrelaatiofunktioita. Tavallisella kolmivaiheisella siirtorekisterillä niitä ei voida toteuttaa hajoituskoodin autokorrelaation ominaisuuksien vuoksi, sillä diskriminaatiofunktioon tulee ns. kuollut kohta pienillä koodin vaihevirheillä, missä funktion arvo on nolla. Tämän keksinnön mukaisella korrelaattorilla voidaan haluttaessa toteuttaa leveitä korrelaatiofunktioita valitsemalla painokertoimet niin, että aikaistettua haaraa vastaavat painokertoimet ovat siirtorekisterin keskikohtaa ennen oleville ulostuloille nollasta poikkeavat, ja viivästettyä haaraa vastaavat painokertoimet ovat siirtorekisterin keskikohdan jälkeen oleville ulostuloille nollasta poikkeavat. Näin voidaan saavuttaa esimerkiksi kuvan 11 osoittamat diskriminaattorifunktiot. Kuvan 11 tapauksessa käytetty silrtorekisterin pituus on 9, ja käytetty siirtorekisterin kellotaajuus on sama kuin chippitaajuus.

Ero aikaisempiin laitteisiin

Oct 12 12:45 1999 corr.txt Page 4

Aikaisemmissa laitteissa on käytetty maksimissaan kolmevaiheista siirtorekisteriä tuottamaan aikaistettu, oikea-aikainen ja viivästetty koodireplika. Joissakin tapauksissa on köytössä ollut pidempiäkin siirtorekistereitä, mutta kukin ulostulo on tällöin viety erikseen erilliseen korrelaattoriin, eikä ulostuloja ole voitu valita. Erilaiset vaihe-erot on saatu aikaan muuttamalla siirtorekisterin ja koodigeneraattorin kellotaajuuden suhdetta.

Tāmān keksinnon mukaisessa laitteessa kāytetāān pidempää siirtorekisteriä ja erisuuruiset koodivaihe-erot voidaan saada valitsemalla siirtorekisterin eri ulostuloja. Mahdollisuus yhdistellä lineaarisesti siirtorekisterin ulostuloista saatavia eri vaihe-eroisia koodireplikoita madollistaa monipuolisten diskriminointifunktioiden toteuttamisen. Samanlaisia funktioita voi toteuttaa myös käyttämällä useampaa korrelaattoria eri koodivaiheilla, mutta tämä vaatii useamman korralaation toteuttamisen erikseen. Tämä taas lisää vaadittavan raudan määrää.

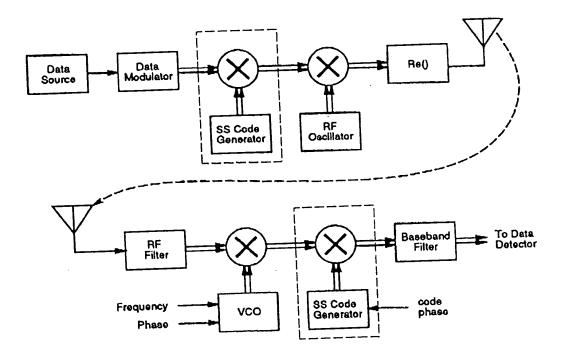
Referenssit

_----

- [1] R.A. Scholtz, "The spread spectrum concept", IEEE Trans Commun., COM-25, pp. 748-755, August 1977.
- [2] Elliot D. Kaplan. *Understanding GPS: principles and applications", Artech House, Inc., MA, USA, 1996.
- [x] US5638362: "Correlation detector and communication apparatus",

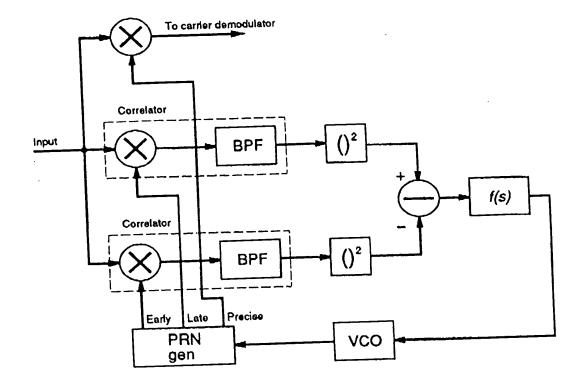
Ville Eerola VLSI Solution Oy Hermiankatu 6-8 C 33720 Tampere, Finland Tel: +358-3-3165 579 Fax: +358-3-3165 220

corritat/kuva1

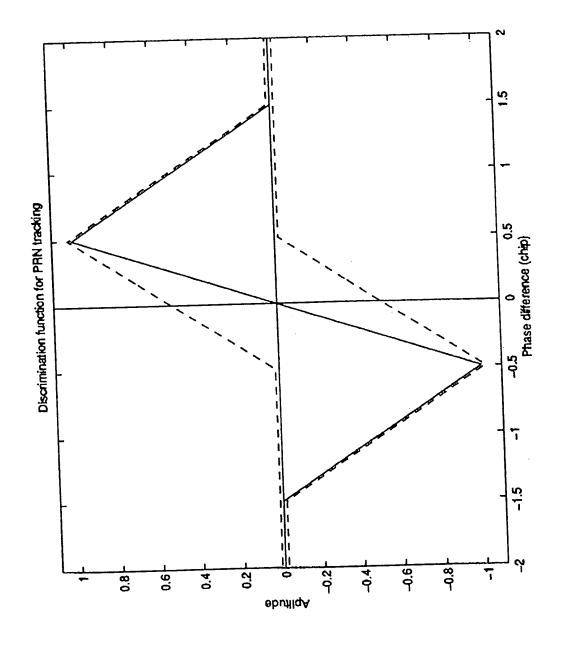
Corr. txt/Kuva Z

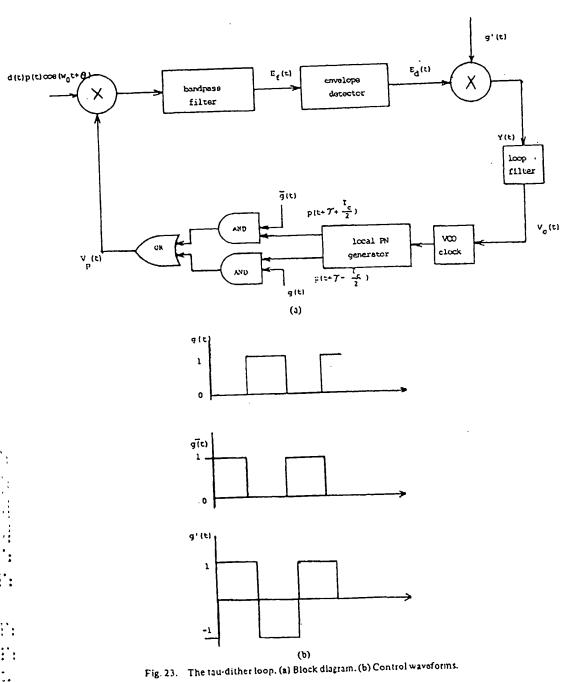
Corritat/kuva 3

7/15

PICKHOLTZ et al.: THEORY OF SPREAD-SPECTRUM COMMUNICATIONS

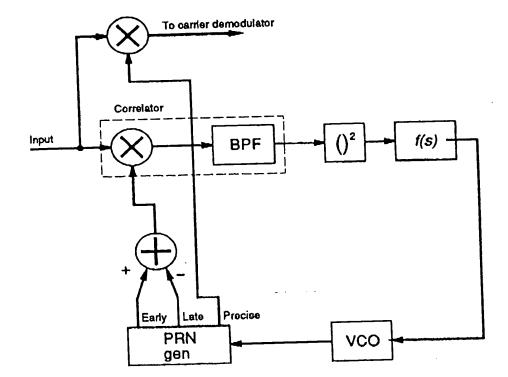
corr.txt/ KUVa Y

West Sections for the

Corritat /kuva 5

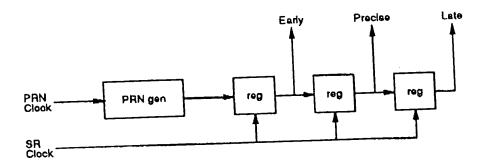

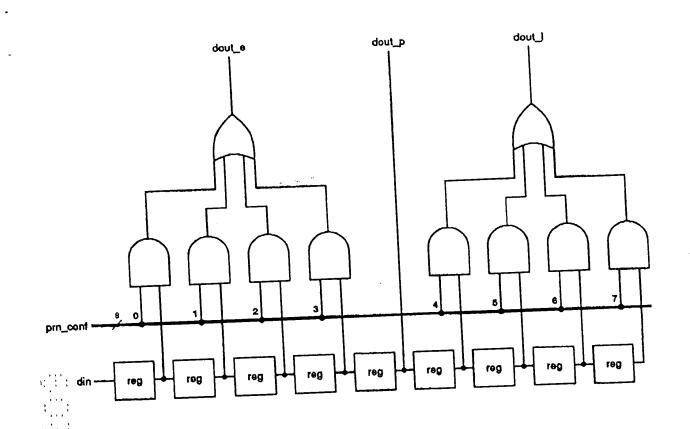
•

*⊌*11

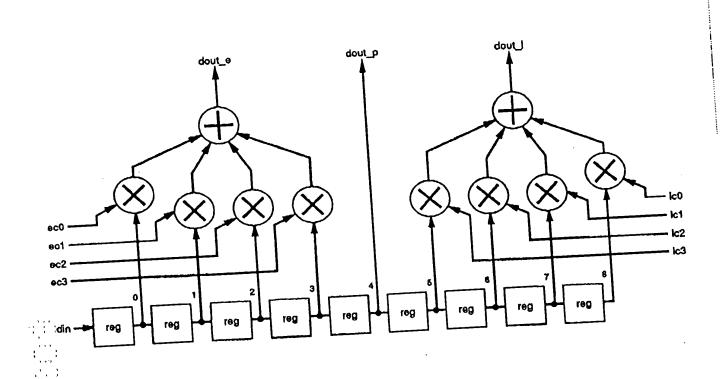
Corritat/Kuva 6

(orr txt / kuva 7

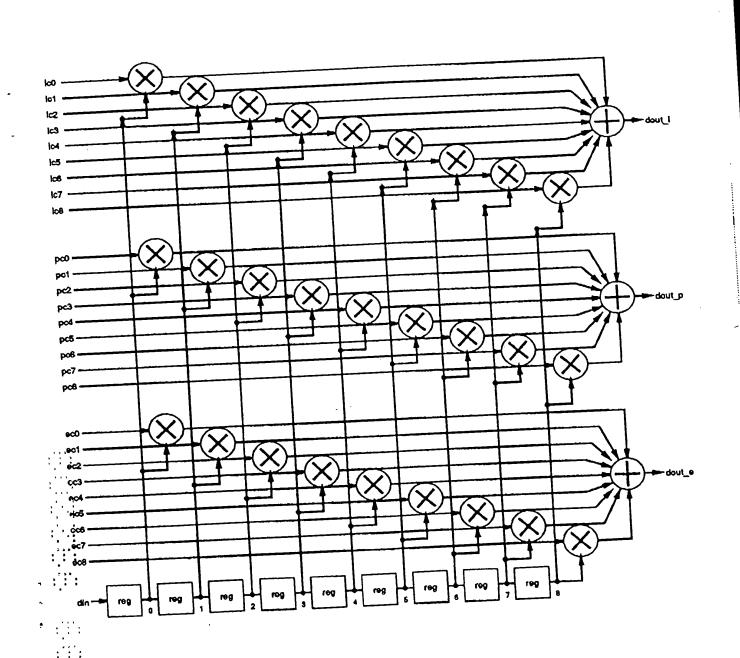

Corritat /KUVA8

4

Curr. +xt / Kuva 9

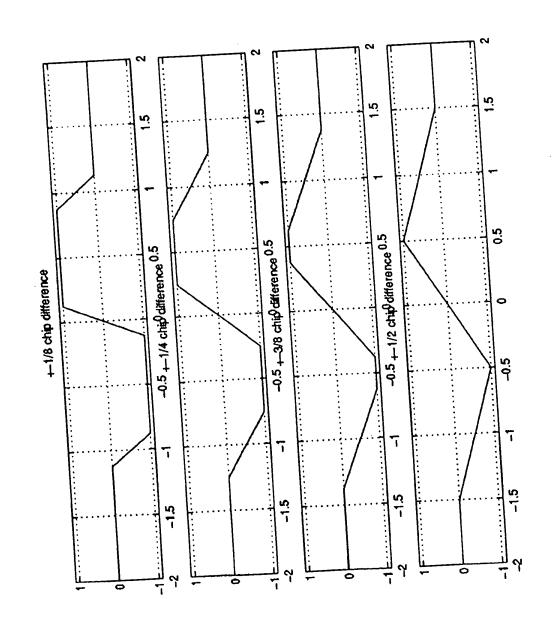

12/10/99 18:57

14/15

10

corr txt/kuva 10

Corr. txt / Kuva 11

